

Nagy Endre (Szőny, 1913. nov. 12. - Balatonederics, 1991. júl. 12.) hivatásos vadász

Jogot végzett, majd a közigazgatásban dolgozott, később csendőrtiszt lett. 1940-ben helyezték át Hatvanba, a lovas őrsök parancsnokának. Vendégként a báró Hatvany-család kastélyában kapott szállást, majd - nem törődve a zsidó törvényekkel - feleségül vette báró Hatvany Alexandrát. A zsidó törvények kihirdetése után feleségét, két sógornőjét és anyósát sikerült a deportálástól megmentenie. Ezt követően letartóztatták, a fegyházban rövid ideig együtt raboskodott Rajk Lászlóval - a későbbi belügyminiszterrel - akinek közbenjárására 1946-ban kinevezték Hatvanba vadászati felügyelőnek. Később pedig a helyben szervezett kormányzati vadászatok sikereként a kormány fővadásza lett 1952-ig. Még ebben az évben családjával együtt a kitelepítés elől Ausztriába szökött. Családját Tirolban hagyta, ő pedig beiratkozott a Göttingeni Erdőmérnöki Főiskolára. Elismert vadászati szakemberré vált, a düsseldorfi Vadászati Világkiállítás egyik rendezőjeként. 1954-ben több német múzeum is megbízta, hogy elpusztult természettudományi anyagának pótlására Kenyába szafarikon vegyen részt. 1958-ban kitelepült Tanganyikába (1964-től az ország hivatalos neve Tanzániára változott), ahol vadászvezetőként, később az ottani nemzeti park létrehozójaként tevékenykedett. 1962 után egyre gyakrabban járt haza, sőt oroszlánrésze volt abban, hogy 1970-ben Magyarország rendezhette meg a Vadászati Világkiállítást.

Felesége halála után 1978-ban másodszor is megházasodott – felesége Beretz Katalin lett – és ezt követően hazatelepült Magyarországra. Amikor módjában állt visszavásárolta a családja egykori balatonedericsi kúriáját, és itt éltek közösen. 1984-ben otthonában létrehozta az Afrika Múzeumot, ahol harminc éves trófeagyűjtésének minden eredményét bemutatta. Élete során az Ő közbenjárására az ugyancsak Afrika vadász Windischgraetz Ferenc József herceg a keszthelyi Kastélymúzeumnak ajándékozta páratlan értékű trófea gyűjteményét. Nagy Endre gyűjteményének másik részét pedig a Természettudományi Múzeumnak adományozta. A kúria körül egy kisebb szafariparkot is berendezett afrikai állatokkal, amely ma is látogatható. 1994-ben hunyt el Tapolcán. Felesége vitte tovább örökségét, majd annak elhunytá után nevelt lánya működteti az Afrika Múzeumot.